

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

گزارش ها	Reports
----------	---------

کمیسوین تجلیل از روز شهدا

۱۶.۰۶.۰۹

گزارشی از:

بزرگداشت شهادت عبدالمجید کلکانی و روز شهدای

جنبش ملی - انقلابی افغانستان

به تاریخ ۱۳.۰۶.۰۹ محفل باشکوهی به مناسبت روز شهادت عبدالمجید کلکانی رهبر فقید "ساما" که به نام روز شهدای جنبش ملی- انقلابی کشور مسما شده است با شرکت عده زیادی از دوستان و هوادارن این جنبش که از شهرهای دور و حتی از کشورهای مختلف آمده بودند، به سازماندهی کمیسیون تجلیل روز شهدا از طرف "هجاما" در شهر ایسن آلمان برگزار گردید.

محفل بعد از یک دقیقه سکوت و به پا ایستادن حضار به احترام شهدا با شنیدن آهنگ دلنشین :

"زمونر افغانستان وطن زمونردافغانانو دی دا نه د روسانو امریکی او چینایانودی"

با موزیک زیبا و آواز دلنشین آقای "صفی و هاب" آغاز یافت که با استقبال گرم حاضرین مواجه گردید. پس از آن گردانندگان مجلس به حضار خوش آمد گفتند و یکی از گردانندگان اولین سخنران جلسه را معرفی کرد که روی سیاست های "اوباما" و تأثیرات بعدی آن در افغانستان و اوضاع جاری کشور ما صحبت نماید.

این سخنرانی به وضاحت ثابت میساخت که کشور اشغال شده افغانستان مبتنی بر سیاست های جدید امریکا مورد تاخت و تاز و قتل و قتل بیشتر متجاوزین قرار خواهد گرفت. همچنین درین سخنرانی روی ساختار دولت دست نشانده امریکا به سرکردگی حامد کرزی و تأثیرات شوم این حاکمیت استعماری بر کشور ما صحبت مفصل صورت گرفت. در ختم سخنرانی، گرداننده مجلس از حضار خواست که اگر سؤالی و یا اظهار نظری دارند بیان کنند. عده ای از حضار به نوبت اظهار نظرهای موافق و مخالف کردند که بالاتر فضای داغ بحثی ایجاد شد. از آنجا که این جلسه سیمینارویا کنفرانس بحثی نبود پیشنهاد شد که در همین حد بحث و اظهار نظرها اکتفاء شود و ناظمین جلسه از صحبتها نتیجه گیری مختصری ارائه دهند. نتیجه ارائه شده چنین بود که امپریالیسم تجاوزگر امریکا در آغاز تجاوزش به افغانستان اقدام به دولت سازی کرد و اداره مستعمراتیش را به سرکردگی کرزی در جلسه بن به وجود آورد. ولی از آنجا که سیاستهای ویرانگر نئولیبرالیستی حاکم بر امریکا (و در جهان) بر تضعیف نقش دولتها و پیشبرد اهداف امپریالیسم از طریق رشد نهادهای به اصطلاح مدنی و احزاب دست نشانده استوار بود، به جای تقویة دولت دست نشانده به ایجاد سیمارق وار NGO ها، نهادها و احزاب دست نشانده و نمایشی دست زدند و از آن طریق هم نقاره دموکراسی سردادند و هم به غارت بیشتر مملکت و میهن ما اقدام کردند که نتیجه فروپاشی بیشتر کشور ما است. بناء انتظار داشتن یک حاکمیت کارا برای جامعه تحت اشغال یک انتظار بیهوده است و ثانیاً این سیاست های سیستم امپریالیستی است که برای چندمین بار در سطح جهان و در مستعمرات شکست و افترض خویشت را به نمایش میگذارد. در مورد "ملت سازی" نیز گفته شد که

ملت شدن یک پروسه تاریخیست که زمینه های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و... دارد که ملت به وجود و مساعدت آنها شکل و قوام میگیرد. ملت شدن یک پروژه نیست که بتوان آنرا به کمک و یا به دست امریکائیا ساخت. یکی از حاضرین گفت که حداقل دستاورد سیاست اوباما برای پاکستان اینست که زیرنام سرکوب طالبان مناطق آزاد پشتون نشین را سرانجام تابع خود ساخته و مسأله خط دیورند را به نفع خود حل میکند. در اخیر این بحث گردانندگان جلسه فراخوان دادند که هرگاه کسانی پیرامون این مسایل و یا موارد دیگری مایل به بحث باشند آنها حاضرند سیمینارها و کنفرانسهائی را درین راستا دایر کنند. در قسمت معرفی شهدا، شهید عبدالقیوم "رهبر" به عنوان شهید محوری انتخاب شده بود که افکار و نظرات داهیانه رهبر با ارائه نقل قول های "رهبر" از مقالاتی چند به بازخوانی گرفته شده و خط سالم فکری "رهبر" که هنوز هم به همان ارزش خود باقی است برجسته ساخته شد. نتیجه این بحث این بود که رهبر هرگز صلح و دموکراسی را به قیمت اشغال کشورش نمی پذیرفت.

ویژگی دیگری که جلسه را عظمت خاص میداد موجودیت پرده سفید بزرگی در وسط دیوار مقابل چشم حضار مجلس بود که روی آن مرتب عکسهائی از شهدای ملی- انقلابی از طریق پروجکتور به نمایش گذاشته میشد. در لایبای عکسها مناظری دلفریب از طبیعت سرزمین پهناور افغانستان و شعار های زیبا، پر محتوا، رزمنده و علمی از بزرگ مردان انقلابی مان مثل شهید مجید و شهید رهبر و پیشکسوتان دیگر به زبان های پشتو و دری جاداده شده بود که احساس وطنپرستی و مردم دوستی به شور آورده و فضای معنوی بیننده را حال و هوای دیگری بخشید. کما اینکه زینت بخش جلسه بود.

پایان بخش قسمت اول جلسه شعری از استاد فدائی هروی به نام "هلال کاذب" بود که توسط یک دختر جوان دکلماتور با احساس، پرتوان و میهن دوست کشور ما با ویژگی خاصی دکلمه گردید و به مجلس شور و حال دیگر بخشید و با کف زدن و احساسات پُرشوری از طرف حاضرین تالار بدرقه شد. [\[می توانید این دکلمه را در قسمت صوتی و تصویری پورتال بیابید\]](#)

بعد از وقفه ای کوتاه جهت صرف غذا صدای موزیک دل انگیز آقای "وهاب" دوستان را دوباره به تالار فرا خواند. شعر زیبا و با احساس مرحوم زمانی که به مناسبت شهادت "رهبر" سروده شده بود توسط هنرمند متذکره همراه با آهنگی که خودش کمپوز کرده بود ارائه گردید و شدیداً استقبال شد.

مقاله ای تحت عنوان "ارمغان دموکراسی و عدالت اجتماعی در افغانستان" توسط خانم با احساسی که از راه دور تشریف آورده بود خدمت حاضرین قرائت گردید که بسیار آموزنده و حکایت از واقعیت های تلخ و دلخراش زنان افغان در داخل افغانستان داشت.

هکذا دو قطعه شعر زیبا، یکی به سوگ شهید نیک و دیگری در رثای شهید رهبر توسط خانم با احساس دیگری در میان بدرقه حاضرین دکلمه شد.

مسأله انتخابات بحث داغ و قابل مکثی بود که توسط سخنران دیگری به طور مفصل و همه جانبه مورد بررسی قرار گرفت و در ختم عده ای از دوستان نیز نقطه نظرات سالم و نیک خود را ارائه دادند. نقطه قابل یادآوری درین بحث این بود که میگفت **در یک کشور اشغال شده انتخابات اساساً معنی ندارد** چه برسد به شفاف بودن آن که زیر سؤال عده زیادی از مردم قرار دارد. در پایان جلسه یکی از حاضرین تقاضا کرد قطعه ای را که در وصف و سوگ شهید مجید سروده بود بخواند که برایش این فرصت داده شد. این جلسه که با سازماندهی و کیفیت عالی برگزار شده بود به ساعت نه شب در فضای صمیمیت و رضایت قریب به اتفاق شرکت کنندگان پایان یافت. قابل تذکر است که برای تدارک این جلسه دعوتنامه ای منتشر شده بود که آنرا نیز از نظر تان میگذرانیم.

(گزارشگر کمیسیون تجلیل از روز شهدا)

HAJAMA

Sympathisanten der revolutionären
Bewegung Afghanistans

هواداران جنبش انقلابی مردم افغانستان (هجاما)

فراخوان تجلیل از روز شهدای جنبش ملی - انقلابی و سالگرد شهادت مجید کلکانی قهرمان ملی کشور

نظم نوین جهانی را که سرمایه داری جهانی تحت هژمونی ایالات متحده آمریکا در اواخر دهه هفتاد سده گذشته به جهانیان عرضه نمود، اینک به اثر بحران عظیم اقتصادی به شکست محتوم لیبرالیسم نو و عدم کارآئی سیستم مالی و پولی مبتنی بر قواعد بازار آزاد و جریان سیل آسای سرمایه، منجر گردیده است. دول آمریکا و کشورهای غربی که تا چندی قبل، سپردن هرچه بیشتر بخشهای اقتصادی جامعه به بخش خصوصی (خصوصی سازی) شعار همیشگی شان بود اکنون برای فرار از بحران اقتصادی حاکم بر جهان، کنترل تولید و بازارهای مالی و پولی (کارخانجات و بانکها) و جریان پول و سرمایه را در دستور کار خود قرار داده اند تا از سقوط حتمی بنگاه های مالی و مؤسسات اقتصادی جلوگیری نمایند، جالب اینکه برای نجات سرمایه داری از بحران کنونی، دارائی های عامه را به گرو می گذارند. بحران فعلی نه تنها رهبری آمریکا را بر سرمایه جهانی زیر سؤال برده است بلکه برای دوام و کارآئی کل سیستم اقتصادی امپریالیستی حاکم بر جهان را که غالباً با بحران و جنگ همراه بوده است، همچنان مورد شک و تردید جهانیان و بشریت مترقی قرار داده است.

در چنان وضعیتی ناتو (پیمان دفاعی سازمان اتلانتیک شمالی) - بازوی نظامی امپریالیسم جهانی - که اساساً به حیث عامل بازدارنده از افزایش تشنج و بروز جنگ در سطح بین المللی به کمک سازمان ملل متحد تلقی میشد، چندی قبل شصت سالگی ایجادش را جشن گرفت. در حالیکه عمر ناتو که ظاهراً به مثابه یک سازمان دفاعی و بازدارنده گویا در رقابتهای تسلیحاتی شرق و غرب موازنه ایجاد مینمود، به پایان رسیده است، و ناتو پس از حمله به صربستان (۱۹۹۹) به اتحادیه تمام عیار جنگی مبدل شده است. تجاوز بر عراق و افغانستان به بهانه مبارزه با تروریسم جهانی و ایجاد دموکراسی شاهد زنده این مدعا است.

ستراتژی جدید ناتو مبنی بر سه پایه (حفاظت از جریان انرژی و مواد خام، جلوگیری از حملات بر اینترنت و مبارزه علیه تروریسم بین المللی) پرده از اهداف سلطه گرانه امپریالیسم بر جهان بر میدارد.

حضور گسترده نظامی بیش از چهل کشور جهان در افغانستان در قالب ناتو و پوشش ایساف تحت رهبری آمریکا به بهانه سرکوب تروریسم، تأمین امنیت و ایجاد دموکراسی، یکبار دیگر کشور عزیز ما را در محراق تعاملات جهانی قرار داده است. افغانستان به دلیل موقعیت ستراتیژیک و ژئوپولیتیک ویژه اش به نقطه اتکای اهرم های قدرت موجود بین المللی - که در سطح منطقه اهداف آشکار و نهانی را دنبال میکنند - تبدیل شده است.

متجاوزین امریکائی که سهم و نقش عمده و اساسی را در افغانستان عهده دار هستند، با عقب زدن طالبان از قدرت در همان ابتدا رهبران تنظیمها، جنایتکاران جنگی، جنگ سالاران قلدر، مافیای قدرت و مواد مخدر را بر سر نوشت مردم ما حاکم ساختند و همواره مردم بلادیده افغانستان را از تیغ دو سر طالبان و تنظیم های جهادی ترسانده اند و اهداف خود را در پناه نمایش تهوع آور جنگ ضد تروریسم دنبال میکنند.

بعضی ها گمان میکردند که با تغییر دولت در آمریکا با توجه به وعده های انتخاباتی ریاست جمهوری اوباما، وضع در افغانستان رو به بهبودی خواهد گذاشت ولی پلان افپاک (AFPAK) امریکائی ها که حاکی از توسعه و تشدید عملیات جنگی در پناه حضور بیشتر نیروهای نظامی میباشد، به وضوح نشان داد که آنها اهداف دیگری را دنبال میکنند و برای توجیه حضور گسترده تر نیروی نظامی خود می باید میدان جنگ را وسیعتر

نمایند. جنگی که پایانی برای آن نمیتوان تصور نمود و در آن نفعی برای مردم ما که سه دهه در جنگ و تباهی به سر برده اند، نمیشود سراغ نمود.

این جنگ تباه کن به طور مداوم از هموطنان رنجدیده و بلاکشیده ما در اکثر نقاط، به خصوص مناطق جنوب و شرق کشور ما قربانی میگردد. ده ها هزار هموطن ما در اثر همین جنگ ها خانه وکاشانه شانرا از دست داده اند و آوارگی از جنگ روس ها را با آوارگی از جنگ کنونی پیوند میزنند.

دموکراسی صادراتی امریکا برای اکثریت قاطع مردم ما، ارمغان دیگری به جز فقر و بدبختی، ظلم و بیعدالتی، مهاجرت و آوارگی بیشتر، ادامه جنگ و کشتار مردم بیگناه، رونق گرفتن فساد و فحشا، رشوه گیری و مافیای بازی، اعتیاد و مرض، آدم ربائی و باج گیری . . . به بار نیآورده است. دموکراسی "گرگ و میش" حاکم بر افغانستان به سرمایه داران خارجی، جنایتکاران جنگی، زورگویان محلی، قاچاقبران، جنگ سالاران، افراطیون مذهبی و مرتجعین عقبگرا فرصت میدهد تا هر طوری که میخواهند طعمه های شانرا انتخاب کرده و بدرند و برای مردم هم این امکان را مساعد ساخته است تا در انتخاب یکی از گرگ ها صاحب اختیار باشند. دموکراسی را در انتخابات صرف خلاصه نمودن بدون توجه به نیاز ها و خواسته های عینی و به حق مردم مبنی بر آزادی و تأمین عدالت اجتماعی - که شالوده دموکراسی واقعی را تشکیل میدهد - خاک پاشیدن به چشمان منتظر مردم است.

انتخابات آینده ریاست جمهوری در افغانستان که از مدتی است افکار عامه را مشغول خود ساخته است، از هم اکنون نتیجه آن در کلیت قضیه مشخص است. یعنی میباید یکی از مهره های که امریکا پشت سر هم ردیف کرده است به ریاست برسد. بنابراین حاکمیتی که از این انتخابات سر بالا کند از نظر ماهوی تفاوتی با حاکمیت کنونی نخواهد داشت. سیستم حاکم کنونی بر افغانستان که زائیده اقتصاد بازار آزاد جهانی و لیبرالیسم نو میباشد، حاکمیت اقتصادی سرمایه جهانی را در کشور تضمین نموده و سیاست های ظالمانه امپریالیسم جهانی را مو به مو به مورد اجرا می گذارد.

دولت مزدور (صرف نظر از ترکیب و ساختار ارتجاعی قدرت) به وضع میلیونها مردمی که در فقر، بدبختی و بیخانمانی و یا در عالم مهاجرت دائمی به سر میبرند، کوچکترین توجهی ندارد، در حالیکه در سایه همین سیستم حاکم اقتصادی - اجتماعی، عده ای به ثروتهای افسانه ای دست یافته اند. این دیگرکاری به فساد اداری ندارد، چون سیستم مستعمراتی حاکم کنونی خود سراپا فاسد است.

آری هموطن! یکبار دیگر در آستانه رسیدن جوزای خونین قرار داریم. فراموش مان نشود که مردم افغانستان برای رهائی از تجاوز روس بهای عظیمی پرداخته اند. جنبش ملی انقلابی افغانستان طی سالیان دراز مبارزات پر افتخار علیه تجاوز اشغالگران روسی نسلی از رهبران، کادرها، اعضا، فعالین و هواداران شریف خود را در راه آزادی - دموکراسی و عدالت اجتماعی قربانی داده اند. هیچکس حق ندارد سنگ گور نا پیدای این شهدا را سنگ ترازوی معاملات سیاسی خود بسازد.

هجاما به پاسداری این شهدا، روز "شهدای جنبش ملی انقلابی کشو" را که امسال با بیست و نهمین سالگرد شهادت افتخار آفرین مجید کلکانی رهبر "سازمان آزادیبخش مردم افغانستان" و "جبهه متحد ملی افغانستان" و طلایه دار مبارزات انقلابی و آزادیخواهانه مردم ما مصادف است، با تدویر محفل با شکوهی تجلیل میکند. در گردهمائی امسال که مقارن با نهمین سالگرد شهادت قهرمان جاودانه و اندیشمند بزرگ کشور شهید رهبر نیز میباشد اندیشه ها، یاد و خاطرات آن شهید بزرگ هم مطرح خواهد شد. به همین مناسبت از کلیه نیروها و شخصیت های ملی و انقلابی کشور دعوت بعمل میآید تا در این مراسم حضور به هم رسانیده و سهم فعال خود را در این محفل به منصفه اجرا گذارند. شرکت شما دوستان تأکیدی است بر تداوم مبارزه جهت نیل به آرمانهای والای مردم و شهدای پاکباز و فداکار شان.

زمان برگزاری: شنبه ۱۳ جون ۲۰۰۹ ساعت ۱۳.۳۰

مکان برگزاری: KJH Hörsterfeld . von Ossietzky-Ring 24

45279 Essen Germany